

تأثیر موسیقی بر زیبایی شناسی فضای معماري

سیده مریم حسینی^{*}، هانیه صنایعیان^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، تهران، ایران (mhosseini13@yahoo.com)

۲- استادیار و مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، تهران، ایران (hanieh_sanayeayan@yahoo.com)

چکیده

همه هنرها به طور عرضی با همدیگر ارتباط دارند، چرا که منشا تمام آنها تجلی زیبایی است. در عالم وجود دو عنصر معماری و موسیقی ارزش قدسی دارند، معماری همان موسیقی و موسیقی همان معماری است. معماری موسیقی جامد است. هم موسیقی و هم معماری بسیار وام دار علم ریاضی هستند. رابطه بین موسیقی و معماری یک رابطه ذهنی است و نه یک رابطه واقعی بنابراین به طور کلی اساس برخورد شکلی با بررسی لایه‌های درونی بر پایه نسبت‌هایی است که با بهره‌گیری از علم هندسه به طور مشترک در موسیقی و معماری وجود دارد. فضا را میتوان به طور مشترک هم در موسیقی یافت و هم در معماری، زیرا که هر دو اینها ما را در فضایی متفاوت ترا از آنچه به طور معمول در آن زندگی میکنیم قرار میدهند. فضا نه به طور مطلق امری ذهنی است و نه میتوان آن را عینی قلمداد کرد بلکه در مرز این دو قرار دارد. فرضیه ما شناخت وجوه تشابه معماری ایرانی با موسیقی ایرانی است تا ما روشن میسازد که: خاستگاهی که آفرینش معماری از آن آغاز میشود و مسیری که طی میشود تا به هدف نهایی برسد در آفرینش موسیقی نیز صادق است. مقاله پیش رو سعی دارد به روش کتابخانه‌ای به بررسی کاربردی زیبایی شناسی در موسیقی و معماری بپردازد و سپس الگویی مطلوب برای فضای معماري همگون با مفاهیم موسیقی ارائه دهد. پس ساخت بنایی ماندگار ملزم به شناخت دقیق روابط مشترک بین موسیقی و معماری است.

واژه‌های کلیدی: معماری، موسیقی، فضا، زیبایی شناسی